

Jag är rikast i släkten.

Inte för att jag vill skryta, men – Jag är rik.

Jag är rikare än någon kan ana.

Jag bor i en 2-rums hyreslägenhet. Min bil, som kostade 10 lakan är en bättre begagnad Ford Escort –97. Jag kör omkring på en –99 VN800, som snart ska slå över till 60000 km. Efter att min sambo gick bort –02, (vi fick 5½ år tillsammans,) har jag levt ensam med en ”lånekatt”. Ekonomin är knackig, eftersom jag lever på en sjukpension sedan nästan 30 år tillbaka och hälsan ska vi inte tala om....

Ändå är jag rikare än större delen av Sveriges befolkning.

Nääää. Det är inte huvet jag är sjuk i. Jag räknar min förmögenhet i vänner. Och det är ER jag räknar.

De av er som har någon erfarenhet av skilsmässa, vet hur den kan reducera vänkretsen. Detsamma gäller för långvarig sjukdom. Och ju närmare träfracken du kommer, desto färre finns kvar att slå i spikarna. Dålig ekonomi har, i något mindre skala, samma effekt i längden. Lägg sedan ihop samtliga katalysatorer, så får ni en bild av hur mitt liv såg ut innan VULCAN-”eran”.

INTE LÄNGRE!!!!!!!!!!

När jag kom upp till Tånga i år, blev jag mottagen som om jag var jordgubbar och grädde, som om jag var gratis bensin, som om jag var en glassbar i Sahara. Eller som om jag var det bästa ni visste.

Ja, ni vet vad jag menar. Det är så man blir tårögd.

Jag vill inte ljuga för er, så jag erkänner: Jag har absolut ingenting emot uppmärksamhet.

Tvärtom. Men, vem har så mycket självkänsla att man inte bryr sig? Inte jag i alla fall.

Inte konstigt att jag älskar att åka till träffar, eller hur??

Det är er jag har att tacka för att mitt liv känns värt att leva igen.

Och för varje träff så blir ni fler och fler. Tänker man sedan på hur STOR klubben är, så är möjligheterna oändliga..

Och det begränsas inte till Sverige allena.

I år har jag blivit inviterad både till Holland och till Ryssland.

Tänk, vad några tusen i reserv hade kunnat vidga mina vyer.

Jag har tyvärr inte haft tillfälle att sitta ner och snacka, spåna, språka, samtala eller filosofera med er alla. Det är lite beklagligt, för när ett sådant tillfälle har givits, har jag upptäckt hur många sansade och kloka personer som har sökt sig till en och samma klubb.

Som kanske framgick tidigare i min lilla skrift, har jag under lång tid levt ganska isolerad från det mesta av socialt umgänge. Jag tror själv att det varit hämmande för min utveckling till ”vuxen”, varför jag känner mig lite naiv och trög ibland. Å andra sidan har det gett mig tid att läsa, både filosofi, religion och andra ”existentiella” frågor. Jag har inte funnit svaren, men jag har lärt känna mig själv lite bättre.

Många gånger när jag pratar med (någon av) er, inser jag att det behövs inte så mycket boklig kunskap för att få insikt. Det räcker med att träffa vettiga människor.

Men det slutar inte där.

Jag har varit med på en del MC-turer, både här hemma och utomlands. Med den ryggsäck jag har, slår ibland hälsan och omständigheterna bakut och jag befinner mig plötsligt i en situation där jag behöver hjälp.

Det står inte länge på förrän jag får all hjälp som krävs och behövs. Ni är verkligen en klippa att luta sig mot. Aldrig har jag hört ett ord om att jag borde stanna hemma i stället för att orsaka er förseningar och besvär. ALDRIG. Och skulle jag ursäkta mig eller försöka få er att ignorera mig och själv fortsätta.....Glöm det.

(Det HAR ju hänt att jag blivit "lämnad" ;-)) vid någon mack eller så, men det har väl mer varit tankspriddhet?????????????????)

Vad och hur gör man då för att ge tillbaka till en sådan samling?

Om jag det visste. Inte har jag pengar nog för att bjuda alla på ÖL & grogg. Jag är för trög för att underhålla med historier, för mager för kast med liten Conny och för lång för att kyssa era fötter.

Jag får bida min tid och när tillfälle ges, kommer jag att försöka göra en insats.

Troligen kommer jag aldrig mer att få råd att köpa en annan motorcykel. Så när min VN 800 Classic -99 lägger av, ska jag montera trampor på den. Då kan jag fortsätta dra runt till olika Vulcan-evenemang och träffa alla goa människor och fortsätta bygga på min förmögenhet.

Med ödmjuk tacksamhet

Berne # 3859

